

- प्रकरण दुसरे -

कामेरी गाव

२ अ ० :

कामेरी गावास कामेरी हे नाव गावातील मूळ ग्रामदैवत कामेश्वरी या देवीच्या नावावरून पडले आहे. स्वातंत्र्यचळवळीत वाळ्वे तालुक्यात - महत्वाचे स्थान असणारे गाव आहे.

२ अ १ : स्थान :

कामेरी हे गाव सांगली जिल्ह्यात वाळ्वे तालुक्यामध्ये इस्लामपूर पासून दीक्षाणेत ४ कि.मी. व सांगलीपासून पश्चिमेस ४२ कि.मी.वर आहे.

कामेरी १७.३ उत्तर अक्षांश तर ७४.१६ पूर्व रेखांश (अंदाजे) असे वसलेले आहे.

२ अ २ : क्षेत्र :

कामेरीचे एकूण क्षेत्रफळ २५८१.०० हेक्टर आहे. एकूण क्षेत्रफळा पैकी २१७.४७ हेक्टर गावठाण व २२८३.५३ हेक्टर जमीनक्षेत्र आहे. या जमीन क्षेत्रामधील १९९.१० हेक्टर गायरान व विहीरपड आहे. पीक उत्पादनासाठी २०८४.४३ हेक्टर क्षेत्र वापरले जाते. या मशागतीसाठी वापरल्या जाणा-या क्षेत्रामध्ये २०५४.२३ हेक्टर जिरायत जमीन क्षेत्र तर ३०.२० हेक्टर बागायत जमीन क्षेत्र आहे.

२ अ ३.१ : हवामान :

कामेरी गाव उष्ण-दमट (कोरडे) हवामानाच्या भागामध्ये येते. उन्हाळ्याच्या कालखांडातील उष्ण हवामानाव्यतिरिक्त कामेरीचे हवामान आल्हाददायी असते.

३.२ पर्जन्यमान :

कामेरी गाव उष्ण-दमट हवामानात असून, नैऋत्य मोसमी वा-यापासून पाऊस मिळतो. गावामध्ये पर्जन्यमापक नाही. परंतु नजीक पर्जन्यमापन केंद्र असणा-या इस्लामपूरच्या नोंदीनुसार पर्जन्यमान तक्ता २.१ प्रमाणे आहे.

तक्ता २.१

सन	सरासरी	पर्जन्यदिक्क	पर्जन्य
१९८२	६३९ मि.मि.	५७	८६१ मि.मि.
१९८३	६३९ मि.मि.	५४	५७५ मि.मि.
१९८४	६३९ मि.मि.	३८	४४३ मि.मि.
१९८६	उ.ना.	उ.ना.	उ.ना.

उत्तरोत्तर पर्जन्यमान कमी होत चालले आहे. परिणामी पावसावर अवलंबून असणा-या शेतीमध्ये (विहीरीचे पाणी कमी होत गेल्याने) जिरायत शेतीचे क्षेत्रामध्ये वाढ होत आहे.

३.३ तपमान :

गावचे तपमान (सरासरी) क्माल ३८.७ डिग्री.से.तर किमान सरासरी १३.९ डिग्री.से. आहे.

२ अ ४ : पीके :

असमाधानकारक पर्जन्यमान व पाणीपुरवठ्याच्या सोयीच्या अभावामुळे जिरायत जमीन क्षेत्रामध्ये वाढ झाली आहे. जिरायत

जमीनीमध्ये ज्वारी, हायब्रीड, गहू, उडीद, मूग, तुर चवळी, मिरची :
धान्यपीके तर भुईमूग, सूर्यफूल, करडई, सारख्या तेल बियांचे उत्प
जाते. बागायत जमीनीमध्ये ऊस, गहू, भाजीपाला, केळी, पेरु सारखे
उत्पादन घेतले जाते.

२ अ ५ : लोकसंख्या :

५०१

तक्ता २०२

कामेरी गावातील लोकसंख्या

सन	एकूण	पुरुष	१
१९४१	४,८२३	२,४७०	२,
१९५१	५,९९८	३,०१५	२,
१९६१	६,४४३	३,२९०	३,
१९७१	७,८१८	३,९७८	३,
१९८१	८,७०६	४,४२०	४,
१९८८	९,२७८	४,७०४	४,

१९८१ च्या जनगणनेनुसार ८,७०६ या एकूण लोकसंख्ये
अनुसूचित जातीचे पुरुष व ५२१ अनुसूचित जातीच्या स्त्रिया आणि
अनुसूचित जमातीचे ५ पुरुष व ४ स्त्रिया आहेत.

१९८७-८८ मधील आकडेवारीनुसार कामेरीमध्ये दारारी
कुटुंबाची संख्या ६९० आहे. यामधील २२५ व्यक्तींना दारारीय
योजनांचा लाभ मिळालेला आहे.

लोकांख्ये वर्गिकरण -

(6726)

साक्षर	काम न	सीमांत काम	घोतकरी	घोतमण्डर	घारगुती उद्योग	इतर कामगार	स्कूण कामगार	
	लोक्संख्या	करणारी	लोक्संख्या				लोक्संख्या	
पुरुषा	२,८६२	१,२०६	१३८	१,३७३	३२२	१३२	५०४	२,४०८
स्त्रिया	१,६७७	३,१३४	४०१	२६८	२७३	११२	६६	७१२
स्कूण	४,५३२	५,०४०	५३९	१,६४१	६६५	२५१	५७०	३,१२७

कामेरी गावातील लोकसंख्येचे १९८१ च्या शिरगणातीप्रमाणे होणारे वर्गीकरण तक्ता २.३ मध्ये दिलेले आहे साक्षरतेचे गावातील प्रमाण ५२.०७ टक्के इतके होते. पुरुषांमधील साक्षरतेचे प्रमाण ६४.७५ टक्के व स्त्रिया - मधील प्रमाण ३९.१ टक्के इतके होते. गावातील काम करणा-यांची संख्या विचारात घेता काम करणा-या लोकसंख्येवर अवलंबून असणा-यांची संख्या दरमाणाशी १.७८ टक्के इतकी होती. म्हणजे एक काम करणा-या व्यक्तीला आपल्याला धारून २.७८ लोकांना पोसावे लागते. काम करणा-या लोकात स्त्रियांचे प्रमाण एक पंचमांश इतकेच आहे. काम करणा-या लोकात शेतकरी ५२.४८ टक्के आहेत. शेतमजूर २१.२७ टक्के, इतर काम करणारे १८.२३ टक्के आहेत. धारगुती उद्योगात तर फारच कमी म्हणजे आठ टक्के लोक गुंतलेले आहेत.

५.३

लोकसंख्येचे जमीनधारणप्रमाणे वर्गीकरण केल्यास असे दिसून येते की, कमीजास्त प्रमाणांमध्ये जमीन नावावर असणारे एकूण १,९३२ छातेदार (शेतमालक) आहेत. यामध्ये एक हेक्टरपेक्षा कमी जमीन मालकी असणारे १,२२५ छातेदार, १.१ हेक्टर ते २.५ हेक्टर पर्यंत जमिनीची मालकी असणारे ५१५ छातेदार आहेत. तर २.५ हेक्टरपेक्षा जास्त मालकीची जमीन असणा-या छातेदारांची संख्या १९२ आहे.

शेतकरी व शेतमजूर यांच्यासह शेतीवर अवलंबून असणा-या लोकांची संख्या जास्त आहे.

२ अ ६ : शैक्षणिक सोयी :

प्राथमिक शिक्षणासाठी जिल्हा परिषदेतर्फे गावात तीन शाळा आहेत. त्यात ५६० विद्यार्थीनी व ५२५ विद्यार्थी आहेत असे एकूण १,०८५

विद्यार्थी शिक्षण घेतात. तसेच दोन हायस्कूलमधून ५४० मुलांमुलींना माध्यमिक शिक्षण दिले जाते.

उच्च-माध्यमिक व महाविद्यालयीन शिक्षणाची सोय कामेरी गावी नसल्याने अशा शिक्षणासाठी मुलांना इस्लामपूर किंवा इतरत्र बाहेरगावी जावे लागते. असे शिक्षण घेणा-या विद्यार्थ्यांची संख्या सरासरी २५० आहे. व ती दिवसेंदिवस वाढत आहे.

२ अ ७ : पाणी पुरवठा :

१९८२ पर्यंत गावातील नागरिकांना पिण्याच्या पाण्याचा पुरवठा ग्रामपंचायतीमार्फत विहीरीतून पाणी उपसा करून नळ्यांच्याद्वारे केला जात होता. १९८२ नंतर पिण्याच्या पाण्याचा पुरवठा स्म.आय.डी.सी.मार्फत कृष्णा नदीतून केला जातो. गावात वीजपुरवठा आहे.

२ अ ८ : ग्रामपंचायत :

१-११-१९४० मध्ये स्थापन करण्यात आलेल्या ग्रामपंचायतीने आपल्या ४७ वर्षांच्या कारकिर्दीत कामेरीचा सर्वांगीण विकास करण्याचा प्रयत्न केला आहे. गावाला पिण्याच्या पाण्याचा पुरवठा करणे, विजेच्या दिव्यांची सोय करणे, रस्ते दुरुस्ती, सांडपाण्यासाठी गटार योजना, अल्प उत्पन्न - गटातील व्यक्तींना, भूहीनाना घर बांधणीसाठी जागा उपलब्ध करून देणे इ. अनेक सामाजिक विकास यंत्रणेद्वारे कामेरीच्या विकासाची प्रयत्नशीलता दाखविली आहे.

२ अ ९ : आरोग्य सुविधा :

गावात चार छाजणी दवाखाने, एक प्राथमिक आरोग्य केंद्र आहे. भविष्यकाळात प्राथमिक आरोग्य केंद्राचा विस्तार करून त्याचे रुग्णालयात समांतर करण्यात येणार आहे.

संस्कृत पशु-पैदास व पशु-उपचारासाठी जनावरांचा स्थायी दवाखाना आहे.

२ अ १० : व्हातूक सेवा :

राष्ट्रीय महामार्ग नं. ४ कामेरी गावातून जात असल्यामुळे लोकांना छाजणी ट्रक,टॅपो,इतर वहाने यांच्या सुविधा उपलब्ध आहेत. याच्या बरोबरच महत्वाची मानली जाणारी बस-सेवाही लोकांना जलद उपलब्ध होते. तसेच इस्लामपूर-कामेरी बससेवाही छास शाळेच्या मुलांच्या सोयीसाठी चालू करण्यात आली आहे.

२ अ ११ : सहकार-विकास :

सहकाराच्या विकासातून आपला विकास या प्रयत्नातून दोन दूधा उत्पादक व पुरवठा सहकारी संस्था, दोन सहकारी सोसायट्या, एक नागरी पतसंस्था तसेच शेतजमिनीला पाणी पुरवठा उपलब्ध करून देण्यासाठी कामेरी-येडेनिपाणी संयुक्त सहकारी नळ पाणीपुरवठा संस्था स्थापन करण्यात आली आहे. या पाणीपुरवठा संस्थेचे काय सध्या चालू आहे.

२ अ १२ : बँक सेवा :

कामेरी गावातील लोकांच्याकडील विखुरलेल्या बचतीचे एकत्रीकरण करून गरजू व्यक्तींच्या कर्जांच्या गरजा पूर्ण करण्यासाठी राष्ट्रीयकृत - " युनियन बँक ऑफ इंडिया " व " सांगली जिल्हा मध्यवर्ती सहकारी बँक " यांची प्रत्येकी एक शाखा स्थापन करण्यात आल्या आहेत. तसेच दोन विविक्त कार्यकारी सहकारी (विकास) सेवा सोसायट्या शेतक-यांच्या कर्जांच्या गरजा पूर्ण करतात. त्याच बरोबर एक नागरी सहकारी पतसंस्था, तीन भिषागी मंडळे इ. मार्फत लोकांच्या बचती गोळा केल्या जातात.

२ अ १३ : लघुउद्योग व कुटीरउद्योग :

सहकारी तत्वावरील घुना-भादटी, दोन दगड फोडण्याच्या क्रेडार मशीन्स, गावानजीक आहेत. त्याचबरोबर सुतार, लोहार उद्योग, कुंभार, चांभार, इ. नैमिस्तिक गरजेचे उद्योग गावात आहेत. गावात नगर - वाचनालयाचा सांस्कृतिक, साहित्यिक, गरजा भागविण्यात मुख्य सहभाग आहे.

२ ब : अभ्यास - पध्दती :

भारताची अर्थव्यवस्था शोतीप्रधान असूनही त्या अर्थव्यवस्थेत महत्वाच्या असलेल्या शोतमजुरांकडे शासनाचे तसेच समाजाचे अक्षम्य दुर्लक्ष झालेले आहे. ग्रामीण लोकांसंख्येचा शोतमजुर हा घटक विछुरलेला व विस्कळीत आहे. त्यामुळे निदर्शने, मोर्चे, घोराव, संप इ. संघाटीत मार्गानी तो आपले प्रश्न समाजापुढे मांडू शकत नाही. अशा दुर्लक्षित शोतमजुरांच्या परिस्थितीची तसेच समस्यांची माहिती व्हावी या उद्दीष्टाने कामेरी गावातील शोतमजुरांचा अभ्यास हाती घेतला आहे.

शोतमजुरांची आर्थिक व सामाजिक परिस्थितीची पहाणी करणे, त्यांच्या अडचणी समजावून घेणे आणि त्यावर उपाययोजना सुचविणे हे तीन उद्देशा हा अभ्यास करण्यात आहेत.

संशोधन-पध्दती :

गावातील सर्व शोतमजुरांची तीन गटात अद्याक्षराप्रमाणे संपूर्ण यादी तयार केली. अल्प भू-धारक, भूहीन व खांडकरी शोतमजुर असे हे तीन गट होत यात असे दिसून आले की ४८३ शोतमजुर २४१ शोतमजुर कुटुंबामध्ये रहात आहेत. या शोतमजुरांमध्ये ३७० अल्प भू-धारक शोतमजुर १९१ - कुटुंबामध्ये, ९२ भूहीन शोतमजुर ४० कुटुंबामध्ये, तर २१ खांडकरी शोतमजुर १० कुटुंबामध्ये रहात आहेत.

शेतमजुरांच्या आर्थिक पहाणीसाठी शेतमजूर हा घटक न निवडता शेतमजुरांचे कुटुंब हा घटक अभ्यासाचा पायाभूत घटक मानून अभ्यासासाठी २४१ कुटुंबांपैकी निम्म्या शेतमजूर कुटुंबाचा अभ्यास करावयाचा असे ठरविले पन्नास टक्के शेतमजूर कुटुंबाचा अभ्यासासाठी वापरकरावयाचा ठरविल्यानंतर बांद पध्दतीचा वापर करून विषम पध्दतीने (१,२,५,७,९) नमुना निवड केली. या पध्दतीनुसार १९१ अल्पभू-धारक शेतमजूर कुटुंबांपैकी ९३ शेतमजूर कुटुंबे, ४० भूहीन शेतमजूर कुटुंबातील २२ भूहीन शेतमजूर कुटुंबे व १० छांडकरी शेतमजूर कुटुंबातील ५ छांडकरी शेतमजूर कुटुंबाची निवड करण्यात आली.

वरीलप्रमाणे नमुना निवड केल्यानंतर त्यांची यादी तयार केली. सर्वेक्षणाचे उद्देश विचारात घेवून विचारावयाच्या प्रश्नांची चार - विभागात मांडणी केली.

२ ब १ : वैयक्तिक माहिती :

या सदरामध्ये शेतमजुरांची वैयक्तिक माहिती मिळविलेली आहे. यामध्ये शेतमजुरांचे नाव, जन्मगाव, लिंग, वैवाहिक स्थिती, शिक्षण, जात, धर्म, जमीन जिरायत, बागायत वीडलांचे नांव, जन्मगांव, शिक्षण (हयात असल्यास) वीडलांची जमीन जिरायत-बागायत कुटुंबातील व्यक्तींची माहिती तसेच घरामध्ये बैल, बैलगाडी, नांगर ओजारे, सहकारी संस्था सभासद, यांची माहिती कोंबड्या, बक-या, गाई, म्हेशी, यांचा आढावा घेण्यात आला आहे.

यातून शेतमजुरांची जात-धर्म पहाणे, शेतमजूर गतिशिक्षता, आंतरपिढी गतिशिक्षता पहाणे, जमीनीच्या आकारमानाची पहाणी करणे, शैक्षणिक तुलना करणे, कुटुंबाचे आकारमान तसेच घर, बैल-बैलगाडी, नांगर, ओजारे, पशु-पक्षी यांची माहिती मिळविली आहे.

२ ब.२: उत्पन्न :

शेतमजुरांना कोणाकोणाच्या उत्पन्नाच्या बाबीपासून किती प्रमाणात उत्पन्न मिळते. तसेच त्यांना वर्षामध्ये किती दिवस मजुरीचे काम मिळते. त्यापेबरोबर कामाचा मोबदला म्हणून दैनंदिन किती मजुरी मिळते याचा विचार या सदरामध्ये करण्यात आला आहे.

२ ब.३: खर्च :

शेतमजुरांना वरील सर्व बाबींपासून मिळणारे उत्पन्न, शेतमजुरांकडून कशाप्रकारे खर्च केले जाते. याची माहिती येथे मिळविली आहे. -
शेतमजुरांच्या खर्चामध्ये (क) जीवनावश्यक गरज (ख) इतर गरजा (ग) व्यसने (घ) इंधन (च) कपडे (छ) पादत्राणे (ज) वैद्यकीय सेवा (झ) मनोरंजन (ट) प्रसाधने (ठ) सुखासोई (ड) शिक्षण (ढ) भांडी (ण) इतर खर्च व (त) दागीने यांच्यावर स्कूण खर्च किती, कशाप्रमाणामध्ये केला जातो; तर या प्रत्येक विभागावर केल्या जाणा-या खर्चाची स्कूण खर्चाशी असलेली टक्केवारी या सर्वांचा विचार करण्यात आला आहे.

२ ब.४ : कर्ज :

शेतमजुरांच्या उत्पन्न खर्चानंतर त्यांच्या कर्जाची पहाणी केली आहे. यामध्ये शेतमजुरांनी बँक, सावकार, मित्र, नातेवाईक यांच्याकडून घेतलेले कर्ज, त्यांची सुदत, व्याजदर, याचा अभ्यास केला आहे.

२ ब.५ : शेतमजुरांची बचत :

शेतमजुरांकडून केली जाणारी बचत, बचतीचा प्रकार, बचतीची सुदत, बचत ठेवण्याचा मार्ग, यासंबंधी माहिती मिळविण्याचा प्रयत्न केला आहे.

२ ब.६ :

शेतमजुरांच्या घरात उपलब्ध असणा-या सुडासोई, जाणून घेवून त्यांच्या राहणीमानाचा अंदाज बांधण्याचा प्रयत्न केलेला आहे.

याप्रकारे सर्वकष माहिती मिळविण्याच्या दृष्टीने तयार केलेल्या प्रश्नावलीच्या सहाय्याने अगोदर ठरविलेल्या शेतमजुरांच्या मुलाखाती स्क्तः घेतल्या, या मुलाखातीतून मिळालेल्या माहितीचे विश्लेषण करून त्याआधारे निष्कर्ष काढले आहेत.

प्रकरणांची माहिती :

सदर सर्वेक्षणासाठी तयार केलेली प्रश्नावली स्क्तः प्रत्येक शेतमजुराकडे जावून भरून घेतली. हे काम एप्रिल १९८८ पासून जून १९८८ पर्यंत चालले - उत्पन्न, खर्च, कर्ज, बचत ही आकडेवारी १९८७-८८ वर्षाची आहे.

पहिल्या प्रकरणात शेतमजूर ही संकल्पना स्पष्ट करून भारतातील शेतमजुरांची परिस्थिती मांडली आहे.

दुस-या प्रकरणात ज्या कामेरी गावात हे सर्वेक्षण केले आहे. त्या गावच्या परिस्थितीचा आढावा घेतला असून अंगिकारलेल्या संशोधन पध्दतीची माहिती दिली आहे.

तिस-या प्रकरणात शेतमजुरांच्या वैयक्तिक व कुटुंबिक माहितीचे विश्लेषण केले आहे. त्यात शेतमजुरांचे जन्मगांव, वय, शिक्षण, जमीन, - कुटुंबाचे आकारमान, शेतमजुरांची गतीशक्ती, तौलनिक साक्षरता, तौलनिक जमीन धारणा क्षेत्रा, निवासस्थाने, बैलजोडी, बैलगाडी, नांगर-औजारे, पशुपक्षी व सहकारी संस्थेचे सभासदत्व या बाबींचा अभ्यास केला आहे.

चौथ्या प्रकरणात तीनही गटातील शेतमजुरांच्या उत्पन्नाच्या माहितीचे विवेचन केलेले आहे. त्यात स्कूण उत्पन्न, उत्पन्नातील विविध घटकांचे तौलनिक स्थान, मिळणा-या मजुरीचा दर, वर्षातून काम मिळणारे दिवस या गोष्टी घेतलेल्या आहेत. तसेच अल्प भू-धारक भूहीन व - छांडकरी शेतमजुरांच्या छायांचे पृथक्करण केलेले आहे.

पाचव्या प्रकरणात शेतमजुरांचे कर्ज व बचत यांची आकडेवारी दिलेली आहे. बचतीचे प्रमाण, बचत ठेवण्याचे मार्ग, मिळणारा व्याजाचा दर तसेच त्यांनी घेतलेले कर्ज, कर्जाचे मार्ग, कर्जाची मुदत व्याजाचा दर, परत-फेडीतील दिरंगाई, त्यांची कारणे या गोष्टींचा आढावा घेतलेला आहे.

सहाव्या प्रकरणामध्ये शेतमजुरांकडे असणा-या सुखासोईच्या वस्तूंचा परामर्श घेण्यात आलेला आहे.

या सर्व विवेचनाचे निष्कर्ष सातव्या प्रकरणात मांडले असून त्या आधारे काही व्यवहारीक उपाय निर्देशात केलेले आहेत.

परीशिष्टामध्ये अल्पभू-धारक, भूहीन, व छांडकरी शेतमजुरांची माहिती गोळा करण्यासाठी वापरलेली प्रश्नावली व संदर्भसूचीचाही समावेश करण्यात आलेला आहे.

.